

Η γλαύκα των αποφοίτων

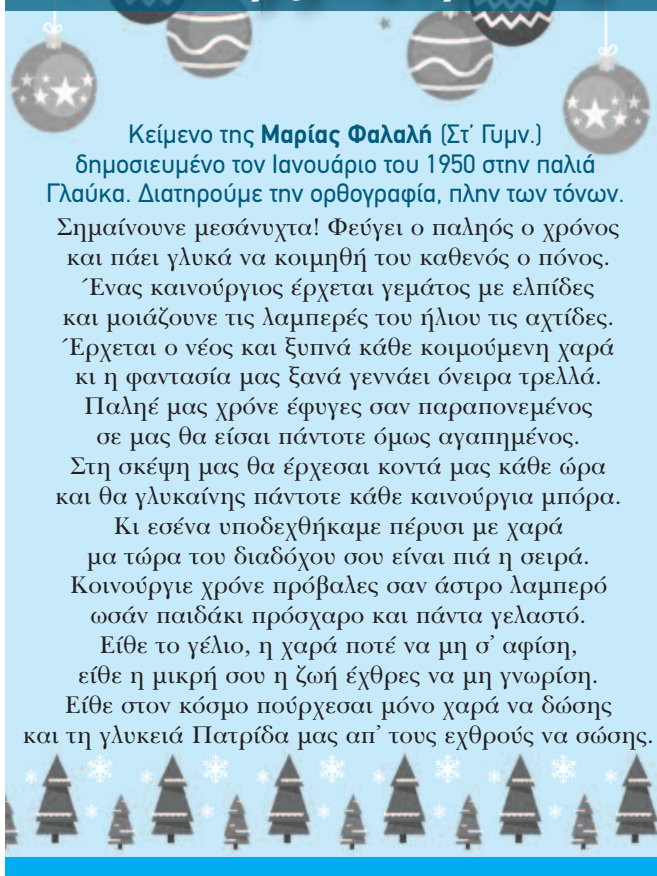

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Έδρα:
3^ο Σεπτεμβρίου 56,
104 33 Αθήνα,
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟ
ΣΩΜΑΤΕΙΟ
Αριθμός 20/85
Πρωτοδικείο Αθηνών
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1985
13504/85
ΑΦΜ 999753434

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Παιδιά και Καινούργιος χρόνος

Κείμενο της **Μαρίας Φαλαλή** (Στ' Γυμν.)

δημοσιευμένο τον Ιανουάριο του 1950 στην παλιά
Γλαύκα. Διατηρούμε την ορθογραφία, πλην των τόνων.

Σημειώνουμε μεσάνυχτα! Φεύγει ο παλιός ο χρόνος
και πάει γλυκά να κοιμηθή του καθενός ο πόνος.

Ένας καινούργιος έρχεται γεμάτος με ελπίδες
και μοιάζουνε τις λαμπερές του ήλιου τις αχτίδες.
Έρχεται ο νέος και ξυπνά κάθε κοιμώμενη χαρά
κι η φαντασία μας ξανά γεννάει όνειρα τρελλά.

Παλιέ μας χρόνε έφυγες σαν παραπονεμένος
σε μας θα είσαι πάντοτε όμως αγαπημένος.
Στη σκέψη μας θα έρχεσαι κοντά μας κάθε ώρα
και θα γλυκαίνης πάντοτε κάθε καινούργια μύρα.

Κι εσένα υποδεχθήκαμε πέρυσι με χαρά
μα τώρα του διαδόχου σου είναι πιά η σειρά.
Κοιούργιε χρόνε πρόβαλες σαν άστρο λαμπερό
ωσάν παιδάκι πρόσχαρο και πάντα γελαστό.

Είθε το γέλιο, η χαρά ποτέ να μη σ' αφήση,
είθε η μικρή σου η ζωή έχρησε να μη γνωρίση.
Είθε στον κόσμο πούρχεσαι μόνο χαρά να δώσης
και τη γλυκειά Πατρίδα μας απ' τους εχθρούς να σώσης.

Τετάρτη 13 Φεβρουαρίου 2019

Ετήσια Γενική Συνέλευση

Σύμφωνα με τα άρθρα 16, 17, 18, και 19 του καταστατικού,
η Πρόεδρος και το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, σας καλούν στην
Τακτική Γενική Συνέλευση που θα γίνει στο εντευκτήριο
του ΣΑΕ, 3^{ος} Σεπτεμβρίου 56, τη Δευτέρα 4 Φεβρουαρίου
2019 και ώρα 19.00. Σε περίπτωση μη απαρτίας, η Γεν.
Συνέλευση θα επαναληφθεί την **Τετάρτη 13 Φεβρουαρίου
2019** και ώρα 19.00 στον ίδιο χώρο ανεξαρτήτως του αριθ-
μού των παρόντων μελών.

Χιωτίνειος Υποτροφία • Βασιδόπια

Με απόφαση του Δ.Σ. θα απονεμηθεί υποτροφία σε όσους θα
εισαχθούν για πρώτη φορά στις Ελληνικές ανώτερες ή ανώτα-
τες σχολές.

Όροι συμμετοχής: **1.** Οι υποψήφιοι να είναι μέλη ή απόγονοι
εγγεγραμμένων μελών του ΣΑΓΜΑ. **2.** Να έχουν εισαχθεί στις
αναφερθείσες σχολές με πανελλαδικές εξετάσεις. **3.** Να υπο-
βάλουν αίτηση προς το Δ.Σ. του ΣΑΓΜΑ με τα απαραίτητα
δικαιολογητικά: **Α)** Βεβαίωση βαθμίδας της σχολής (ανώτερη,
ανώτατη) **Β)** Βεβαίωση του γενικού βαθμού πρόσβασης στα
μαθήματα κατεύθυνσης.

Η υποτροφία ορίζεται στο ποσό των 200 ευρώ και καταβάλλε-
ται εφ'άπαξ. **Πληροφορίες από την Πρόεδρο, τηλ. 6977897764**

Η συνάντησή μας στις 14/11/2018

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ (1926 - 1985)

Στη συνάντησή μας στο Σύλλογο στις
14 Νοεμβρίου είχαμε μια ευχάριστη
έκπληξη.

Μια ομάδα φίλων της Κλαίρης Χρι-
στοφίδου είχε έρθει στη συνάντησή
μας. Ήθελαν να μάθουν όσο περισ-
σότερα γινόνταν για τα Ε.Ε.Μ. καθώς

και για το ρόλο των Ελλήνων στην
Αίγυπτο, διότι φάνταζε στα μάτια τους
σαν κάτι το εξωτικό!!!

Αφού η Πρόεδρος Τούλα Πεκλάρη,
καλωσόρισε τα μέλη μας και τους
επισκέπτες, έδωσε τον λόγο στη Γενι-

Συνέχεια στη σελίδα 2

Το σχολείο μας όπως είναι σήμερα

Το σχολείο μας όπως ήταν παλιά χωρίς τον φοίνικα αλλά με πικροδάφνες

κή Γραμματέα Λιλίκα Νικολοπούλου, η οποία πραγματοποίησε μια σύντομη παρουσίαση των Ελληνικών Εκπαιδευτηρίων Μανσούρας.

«Τα Ε.Ε.Μ. άρχισαν να λειτουργούν το 1926. Οι ευεργέτες ήταν ο **Παναγιώτης Σερεμέτης και ο Γεώργιος Γρηγορίου** - ο πρώτος έκανε δωρεά το οικοπέδο, ο δεύτερος εξασφάλισε τα κονδύλια για να χτιστούν τα σχολεία.

Τα Ε.Ε.Μ. κτίστηκαν σε οικόπεδο 25 στρεμμάτων και περιελάμβαναν: Προπύλαια, Δημοτικό, Γυμνάσιο και Λύκειο, Κτίριο για Εργαστήρια Φυσικής-Χημείας, Νηπιαγωγείο, θέατρο, κτίριο για το Προσκοπικό Σώμα, καθώς και βοηθητικούς χώρους της λειτουργίας του όπως Τραπεζαρίες, κουζίνες, κ.λπ.

Υπήρχαν γήπεδα ποδοσφαίρου - μπάσκετ - βόλεϊ, γυμναστήριο καθώς και

ένα μικρό υπαίθριο αμφιθέατρο, το Πέταλο.

Επίσης λειτουργούσαν Οικοτροφεία Αρρένων και Θηλέων με τους ανάλογους Κοιτώνες.

Ένα μεγάλο μέρος του οικοπέδου κατελάμβαναν οι κήποι, το Ηρώων καθώς και ένας μεγάλος ανθόκηπος.

Γυμνασιάρχης διορίστηκε, το 1926, ο

Ιωάννης Χιωτίνης, ο οποίος υπήρξε φάρος φωτεινός της γνώσης και παρέμεινε στη θέση αυτή μέχρι το 1968.

Στην ακμή τους τα Ε.Ε.Μ. είχαν 348 μαθητές και μαθήτριες και το Οικοτροφείο είχε παιδιά σχεδόν από όλη την Αφρική, όπου κατοικούσαν Έλληνες, και ο αριθμός τους ήταν 145 αγόρια και 40 κορίτσια. Το 1985 τα σχολεία έκλεισαν, λόγω ελλείψεως μαθητών και δωρίστηκαν στην Αιγυπτιακή Κυβέρνηση, ως ένδειξη ευγνωμοσύνης στη Χώρα που ζήσαμε και ευημερήσαμε τόσα χρόνια.

Παρουσιάστηκαν φωτογραφίες των γυμναστικών επιδείξεων στα σχολεία καθώς και φωτογραφίες των σχολείων, όπως ήταν τότε και όπως είναι τώρα με το Αιγυπτιακό καθεστώς.

Όπως είναι φυσικό μας κατέκλυσε η νοσταλγία!!! **Λιλίκα Νικολοπούλου**

A. Ταμβάκη, Κουζίης, Λιλίκα

B. Κιούρης, Μ. Λάμπρου

Δ. Σικάλη και παρέα

Οικογένεια Ν. Παπαδόπουλου

Ο Μύρωνας και η παρέα του

Βουτσαδάκης και αδελφός

Ν. Παπαδόπουλος και Σούλα

Α. Αρχοντούλα, Α. Γεωργιάδου

Α. Γεωργιάδου, Ν. Παπαδημητρίου, Β. Κιούρης

Φίλοι του Μύρωνα

Η παρέα του Σ. Βουτσάδακη

Γιορτάσαμε και τα γενέθλια του Τζόνου και της Λιλίκας δίπλα ο Γ. Ζήλης όρθια η Καίτη

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΓΛΑΥΚΑ

ΟΙ ΕΠΟΜΕΝΕΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΜΑΣ: 9/1/2019 13/2/2019 13/3/2019

Η Άνδρος μέσα στο Χρόνο: Ματιές Περιηγητών και Καλλιτεχνών

Στις 4 Αυγούστου 2018, σε εκδήλωση που οργάνωσε το Μουσείο Λαογραφίας και Χριστιανικής Τέχνης στη Χώρα της Άνδρου, η Ιστορικός **Μαργαρίτα Δρίτσα** ανέλυσε περιηγητικές αναφορές, παρουσίασε αποσπάσματα από έργα διαφόρων περιηγητών που επισκέφθηκαν και έγραψαν ή απεικόνισαν την Άνδρο και τις Κυκλάδες γενικότερα και πρόβαλε επίσης έργα που εκτίθενται σε διεθνή μουσεια και αναφέρονται ή συνδέονται με το θέμα της ομιλίας. Κινήθηκε με άνεση ανάμεσα σε ταξιδιώτες της Ελληνο-Ρωμικής αρχαιότητας, του Μεσαίωνα και των νεότερων χρόνων φθάνοντας μέχρι και τον 20ο αι. Παρουσίασε αποσπάσματα και έργα των: Πλήνιου, Στράβωνα, του Άραβα Al Idrisi, των Γάλλων Pitton de Tournefort, Jean de Thevenot, Buchon, H. Hautecoeur, του Άγγλου ζωγράφου A. Tower, του Γερμανού J. Reinach, του Αμερικανού J. Irving Manna, του Γάλλου αρχιτέκτονα Le Conbusier, κ.ά. Συσχέτισε τις προσλήψεις και εντυπώσεις των περιηγητών με την ταυτότητά τους, τους στόχους τους και τη συγκυρία.

Γεωγράφοι, χαρτογράφοι, ιερωμένοι, λόγιοι, καλλιτέχνες, Ιστο-

ρικοί, φιλόσοφοι, δημοσιογράφοι, αρχιτέκτονες, έμποροι και επιχειρηματίες, διαφόρων εθνικοτήτων και από διάφορες χώρες αναζητώντας νέα γνώση θαύμασαν στην Άνδρο τη γλυκότητα και την ομορφιά της φύσης, τα χρώματα του ουρανού και της θάλασσας, τον πολιτισμό και τους ανθρώπους της, τις δυνατότητές της σε σύγκριση με άλλα νησιά.

Ξέθαψαν πανάρχαιους μύθους, θυμήθηκαν την Ιστορία, αναζήτησαν μνημεία και άλλα ιστορικά κατάλοιπα, περιέγραψαν τον καιρό, τα ήθη και έθιμα, ανέλυσαν την κοινωνία και την οικονομία του νησιού, απόλαυσαν την ηρεμία της νησιωτικής ζωής και ξεκουράστηκαν σε χωριά και κήπους με πορτοκαλιές.

Τέλος, οι περισσότεροί τους, ρομαντικοί οριενταλιστές, συνέδεσαν τον περιηγητισμό με το νησιωτισμό αναδεικνύοντας μια νέα πραγματικότητα ορατή και ευχάριστη μέχρι σήμερα.

Η πνευματική περιήγηση διανθίστηκε με προβολή εικόνων και αναδείχθηκε ως συμπέρασμα η πρόταση πως ο περιηγητισμός αναβαθμίζει τον τουρισμό γενικά προστατεύοντας μικρούς υψηλού κάλλους τόπους και νησιά όπως η Άνδρος.

Αποσπάσματα από τη διδακτορική διατριβή της Δρος Π. Παπαδημητρίου με τίτλο: «Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΚΙΕΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ. ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ» 1860-1940

Η Μανσούρα και οι Έλληνες

Στο εσωτερικό της Αιγύπτου, στο Δέλτα του Νείλου, στη γωνία ενός τριγώνου, του οποίου τις άλλες δύο κορυφές αποτελούν το Κάιρο και η Αλεξάνδρεια, βρίσκεται η Μανσούρα, πρωτεύουσα της πλούσιας περιοχής της **Δακακλίας**, μεγάλο εμπορικό-αγροτικό, διοικητικό και εκπαιδευτικό κέντρο, που δεχόταν επιρροές από την πολυεθνική κοινωνία της Αλεξάνδρειας και τη συντηρητικότερη του Καΐρου.

Την έκτισε το 1221 ο **Σουλτάνος Μαλέκ Κάμελ** σε ανάμνηση της νίκης του κατά των Γάλλων Σταυροφόρων και την ονόμασε «**Μανσούρα**», δηλαδή «**Νικήτρια**». Αργότερα, το 1249 οι Άραβες νίκησαν και φυλάκισαν εκεί για λίγο το βασιλιά της Γαλλίας, **Λουδοβίκο Θ΄**.

Οι περιηγητές του 19ου αι. περιγράφουν τη Μανσούρα ως γραφική, ζωντανή, με εμπορική κίνηση. Έτσι, προσείλκυε πολλούς Ευρωπαίους. Ο **Αλ. Φιλαδελφέας** σχολίασε, χαρακτηριστικά, το 1892: «*ό,τι εξείρετον η διαμονή εις την Μανσούραν, λόγω φύσεως και ορίζοντος. Μετά το Κάιρον και την Αλεξάνδρειαν και το Πορτ-Σαΐτ, πολυπληθεστέρα εις κατοίκους Ευρωπαίους και ωραιότερα υπό άποψιν κλίματος έρχεται η Μανσούρα χάρις εις τον παχύρρουν Νείλον, του οποίου πλατύτατος βραχίων διέρχεται προ αυτής...*».

Ελληνική παρουσία στη Μανσούρα ανιχνεύεται από τις αρχές του 18ου αι. Στον πρώτο πυρήνα προστέθηκαν Πελοποννήσιοι αιχμάλωτοι που είχε φέρει ο Ιμπραήμ στην Αίγυπτο, οι οποίοι προσκάλεσαν συγγενείς και φίλους από την Ελλάδα. Στην πορεία, η παροικία ενισχύθηκε με μετανάστες από τον ελεύθερο ή τον υπόδουλο ελλαδικό χώρο. Σε μερικές δεκαετίες η ελληνική παροικία της Μανσούρας είχε μεγάλη ανάπτυξη και έπαιζε καθοριστικό ρόλο στη ζωή της πόλης. Επόμενο ήταν να προβεί σε σύσταση Κοινότητας. Η δεύτερη ελληνική Κοινότητα στην Αίγυπτο μετά την Κοι-

νότητα Αλεξανδρείας ιδρύθηκε στη Μανσούρα το 1860. Η σφραγίδα της είχε στο κέντρο ένα μεγάλο Σταυρό, δεξιά φοίνικα, αριστερά κλαδί ελιάς και γύρω τον τίτλο «**ΕΛΛΗΝΑΙΓ. ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΟΙΝΟΤ. ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ**». Ιδρυτής και πρώτος Πρόεδρος της Κοινότητας θεωρείται ο καταγόμενος από τη Χίο **Αντ. Ράλλης**, ο οποίος στις αρχές της δεκαετίας του 1850 εγκατέστησε στην περιοχή βαμβακομηχανή, γεγονός σημαντικό για την ανάπτυξη της. Σε ένδειξη ευγνωμοσύνης οι πάροικοι ανακήρυξαν τον ίδιο και το γιο του Αλέξανδρο «**Μεγάλους Ευεργέτες**» της Ελληνικής Κοινότητας Μανσούρας. Προσθέτουμε ότι και ο ιερός ναός των **Αγίων Αθανασίου και Κυρίλλου** στη **Μανσούρα** ιδρύθηκε το 1860 «δαπάνη των εν Ρωσία και Αιγύπτω συνδρομητών», όπως αναγράφεται σε εντοιχισμένη πλάκα.

Το 1893, συντάχθηκε ο πρώτος «Κανονισμός της εν Μανσούρα της Αιγύπτου Ελληνικής Κοινότητας», αναγνωρίστηκε από το ελληνικό κράτος η «Ελληνική Κοινότητα Μανσούρας» και άρχισαν να καταγράφονται τα Πρακτικά Συνεδριάσεων της Διοικούσας Επιτροπής της. Η «ελληνοποίηση» ολοκληρώθηκε με την ενεργό ανάμειξη του Έλληνα Υποπροξένου στα Κοινοτικά και με την ενίσχυση του σχολείου.

Πολλοί από τους Έλληνες αστούς της περιοχής ήταν βαμβακέμποροι. Η ισχυροποίησή τους, που τους οδήγησε στη διεκδίκηση του ελέγχου της Κοινότητας, οφείλεται στην αύξηση ζήτησης του αιγυπτιακού βαμβακιού. Σχετικές πληροφορίες μας παρέχουν οι κατάλογοι των Παρέδρων του Ελληνικού Προξενικού Δικαστηρίου για το 1881, που καταρτίστηκαν από τον Υποπρόξενο. Στους καταλόγους αυτούς καταγράφονται τα ονόματα και τα επαγγέλματα των σημαντικότερων Ελλήνων της εποχής στη Μανσούρα, από τους οποίους επιλέγονταν οι Πάρεδροι. Στη συντριπτική τους

πλειοψηφία, λοιπόν, - 28 σε σύνολο 39 - οι εξέχοντες Έλληνες πάροικοι της εποχής ήταν έμποροι. Καταγράφονται ακόμη 2 γιατροί, 1 δικηγόρος, 3 κτηματίες, 1 καπνοπώλης, 2 καφεπώλες και 2 έμποροι μόδας. Ανάμεσα στα ονόματα διακρίνουμε τους: **Ι. Γρηγορίου, Ι. Δήμα, Π. Νικολόπουλο**, όλοι έμποροι και μετέπειτα ευεργέτες, ξεχωρίζουμε ακόμη το όνομα του **Α. Σαλβάγου**.

Στον Κανονισμό του 1893, η Ελληνική Κοινότητα Μανσούρας εμφανίζεται ως εκπρόσωπος και των ομογενών χωρίς ελληνική υπηκοότητα, οι οποίοι, όπως φαίνεται, αποτελούσαν περίπου το 1/2 ενός συνόλου **3.000-3.500 παροίκων, αριθμός που καταγράφεται σε κατάλογο του 1902**, και, σύμφωνα με τον **Ι. Λαμπρίδη**, στη Μανσούρα το **1902 κατοικούσαν 1.500-2.000 Έλληνες. Το 1917 από τα 82.658 άτομα ελληνικής καταγωγής μόνον οι 56.731 είχαν ελληνική υπηκοότητα.**

Κατά την περίοδο 1860-1904 η ελληνική παροικία πληθαίνει, ευημερεί και οργανώνεται σε «Ελληνική» Κοινότητα, η οποία στρέφει πλέον το ενδιαφέρον της στο σχολείο. Δεν είναι συμπτωματική η μεγάλη αύξηση των ευεργεσιών και δωρεών - το 1902 σημειώθηκαν 2 μεγάλες ευεργεσίες και 34 μικρότερες, που αποσκοπούσαν στην ενίσχυση της εκπαίδευσης.

Η Εκπαίδευση

Τα πρώτα σχολεία ήταν ιδιωτικά. Το 1863 αναφέρεται η λειτουργία ιδιωτικού τριτάξιου Αρρεναγωγείου, το οποίο το 1873 αριθμούσε είκοσι τελειόφοιτους μαθητές. Το ίδιο έτος αναφέρεται και η λειτουργία Παρθεναγωγείου. Τα σχολεία αυτά δεν πληρούσαν τις προδιαγραφές κανονικού σχολείου και σταμάτησαν να υφίστανται με τη λειτουργία Κοινοτικής Σχολής, από το 1879 (κατ' άλλους το 1875 ή το 1885), σε οίκημα δίπλα στην εκκλησία που αναγέρθηκε με την οικονομική

υποστήριξη εράνου. Το σχολείο συγκέντρωνε πια περίπου σαράντα μαθητές, αλλά υπολειμωγούσε.

Δέκα χρόνια αργότερα, το 1901, ο Υποπρόξενος Σακτούρης διαπίστωσε ότι το σχολείο κώλωνε, οπότε οι εισφορές για το σχολείο αυξήθηκαν κατακόρυφα και το 1902 αναγέρθηκε 2ος όροφος στο σχολικό κτίριο προκειμένου να στεγαστεί το Παρθεναγωγείο. Ο νεόδμητος όροφος, όμως, απρόοπτα κατέρρευσε.

Αποφασίστηκε, λοιπόν, η οικοδόμηση νέου διδακτηρίου. Το οικοπέδο αγοράστηκε με έρανο, ενώ την ανέγερση υποστήριξε οικονομικά ο ευεργέτης **I. Δήμας** με δαπάνη που υπολογίστηκε σε 2.500 λίρες Αιγύπτου. Έτσι, η σχολή που ολοκληρώθηκε το 1904, ονομάστηκε «**Δημαία**» προς τιμήν του. Η μεταστέγαση στη **Δημαία Σχολή** σηματοδοτεί την έναρξη της επόμενης εκπαιδευτικής περιόδου (1904-1926).

Τα πρώτα σχολεία ήταν τριτάξια. Οι πληροφορίες μας αυξάνουν από το 1890 και μετά. Τα «**Ελληνικά σχολεία Μανσούρας**» (όπως αναγραφόταν στη σφραγίδα τους),

κατά το 1890-91 λειτούργησαν ως πεντάταξια, με μια τάξη δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Όπως και στο ελληνικό κράτος, το κύρος του σχολείου ταυτιζόταν με αυτό της δευτεροβάθμιας εκπαί-

δευσης, που ήταν η εκπαίδευση της ανώτερης τάξης και άνοιγε το δρόμο για κοινωνική άνοδο.

Με τη λειτουργία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ενισχυόταν, επίσης, η δυνατότητα του να προσελκύσει μαθητές – κυρίως παιδιά ανώτερης τάξης – οι οποίοι, ακόμη και αν είχαν επιλέξει αρχικά το Κοινοτικό σχολείο, θα ακολουθούσαν δευτεροβάθμιας σπουδές σε ξένα σχολεία.

Από το **1900-1901 ιδρύθηκε και τριτάξιο Παρθεναγωγείο**, προκειμένου να ελκύσει τα κορίτσια που μέχρι τότε φοιτούσαν όλα σε ξένα σχολεία. Το παρθεναγωγείο αριθμούσε τέσσερις τάξεις το επόμενο σχολικό έτος, πέντε το 1902-1903 και έξι τάξεις και μια νηπιακή το 1903-04. Και για τα κορίτσια λειτούργησε, λοιπόν, δευτεροβάθμια εκπαίδευση, μόλις οι περιστάσεις το επέτρεψαν.

(Συνεχίζεται)

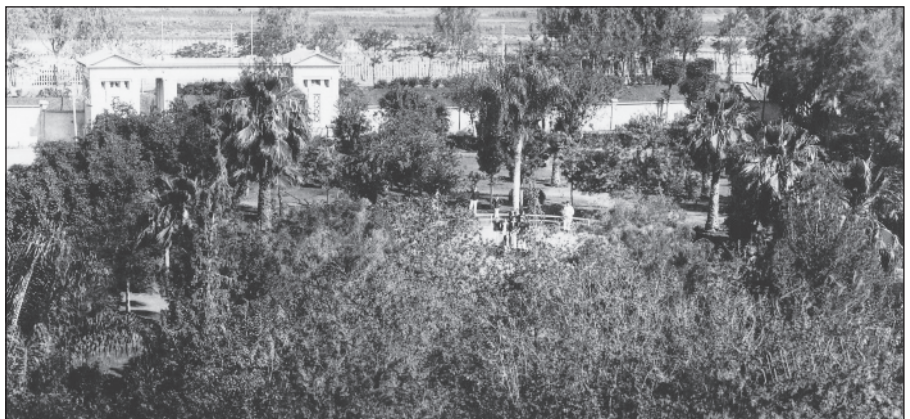
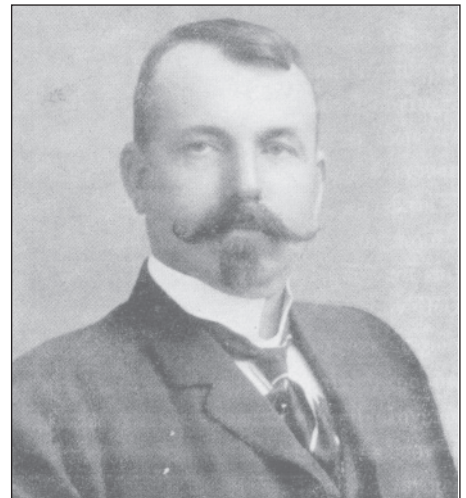
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΕΡΕΜΕΤΗΣ Ο Μανσουριανός Ευεργέτης

Ο **Παναγιώτης Σερεμέτης** γεννήθηκε στη Λήμνο το 1866 και το 1878 εγκαταστάθηκε στην Αίγυπτο προσληφθείς στην υπηρεσία των αδελφών Κωνσταντινίδη, οι οποίοι τον απέστειλαν στα κτήματα τους, επιδοθείς έκτοτε στη γεωπονία. Γρήγορα η εργασία και η φιλοπονία του εκτιμήθηκε, και προσλήφθηκε ως διευθυντής των κτημάτων Σούρσοκ. Λίγο αργότερα επιδόθηκε σε δική του εργασία, νοικιάζοντας και καλλιεργώντας γαίες, με αποτέλεσμα να αποκτήσει σημαντική περιουσία.

Όντας στη Μανσούρα, ασχολήθηκε ήδη από το 1903 με τη διαχείριση της Κοινότητας, της οποίας Πρόεδρος διατέλεσε από το 1921 ως το θάνατό του. Στα 1925 προσέφερε 1.000 λίρες για την ανέγερση νέων σχολικών κτιρίων, καθώς και οικοπέδο 24,5 στρεμμάτων αξίας 1.500 λιρών. Επίσης, δαπάνησε κάπου 1.700 λίρες για τα προπύλαια και την περιτοίχιση των 1.000 τ.μ. των μεγαλόπρεπων σχολείων, τα οποία ήταν από τα ομορφότερα της Αιγύπτου και ξεκίνησαν να λειτουργούν το Νοέμβριο του 1926. Ως ένδειξη ευγνωμοσύνης ο εξωτερικός χώρος

τους ονομάστηκε **Σερεμέτιος Κήπος**. Πέθανε στις 25/7/1928 και με τη διαθήκη του άφησε κληρονόμους της εκ 30.000 λιρών περιουσίας του το Ορφανοτροφείο Χατζηκώστα στην Αθήνα, το Νοσοκομείο "Ευαγγελισμός" και το Γηροκομείο Πειραιώς. Επίσης, κληροδότησε 500 λίρες στην Κοινότητα Μανσούρας, 400 λίρες στην Κοινότητα Λήμνου και μία ιδιόκτητη στο νησί του οικία στη Μητρόπολη Λήμνου.

N.ΝΙΚΗΤΑΡΙΔΗΣ

Πηγές: *N. Νικηταριδής «Αιγυπτιώτικες Προσωπικότητες του Χθες», εκδ. Αγγελάκη, Αθήνα 2018, σ. 63 – «Ταχυδρόμος», Αλεξάνδρεια 26/7/1928, 6/9/1928*

Χρήστος Φ. Δήμας

Απόφοιτος των ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ 1955

(το βιογραφικό απεστάλη από τον κ. Χρήστο Δήμα)

ΗΜ/ΝΙΑ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ: 3 Ιουνίου 1937

ΣΠΟΥΔΕΣ/ΕΜΠΕΙΡΙΑ:

ΗΓΕΤΙΚΗ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ:

- 1966-1968: Υποτροφία Οντάριο Καναδά/Εθνικό Συμβούλιο Ερευνών /Υποτροφία στη Ροή Θερμοκρασίας.
- 1974-1975: Εξελέγη ταμίας της Ελληνικής Κοινότητας Επιστημόνων.
- 1979-1980: Εξελέγη μέλος της Ελληνικής Γλώσσας στη Συμβουλευτική Επιτροπή Πολιτιστικής Κληρονομιάς, Συμβούλιο Παιδείας του Τορόντο (Μάιος του 1979 – Νοέμβριος 1980).
- 1980: Παρακολούθησε τρία εβδομαδιαία σεμινάρια στην Ελλάδα για τη διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας στο εξωτερικό. Η Ελληνική κυβέρνηση κατέβαλε όλα τα έξοδα. Αυτό ήταν μια επιλογή 85 καθηγητών από όλο τον κόσμο. (Καλοκαίρι).
- 1981-1982: Διοργάνωσε 10 επιτυχημένες διαλέξεις για την Ελληνική Κοινότητα Μητροπολιτικού Πολιτιστικού Κέντρου στο Τορόντο.
- 1983: Βραβεύθηκε με αναγνώριση για την εξαιρετική συμβολή του στη συμμετοχή δραστηριότητας και δυναμική ηγεσία στην κοινότητα, από τον αξιότιμο Tony Ruprecht, M.P.P., Υπουργό Πολυπολιτισμού της Επαρχίας, του Οντάριο Καναδά.
- 1985-1987: Εξελέγη μέλος της Ελληνικής Καναδικής Ομοσπονδίας του Οντάριο.
- 1969-1987: Μέλος της Ελληνικής Επιστημονικής Εταιρείας.
- 1969-1987: Μέλος του O.S.S.T.F. (Σύλλογος Καθηγητών Οντάριο Καναδά).
- 1983-1992: Μέλος της Ελληνικής Καναδικής Ομοσπονδίας του Οντάριο.
- 1988-1990: Μέλος του Ελληνικού Καναδικού Κογκρέσου.
- 1990-1992: Μέλος της Λέσχης των 500, της Ομοσπονδιακής Κυβέρνησης του Καναδά.
- 1969-2016: Μέλος του Συλλόγου Ηπειρωτών Καναδά.
- 1969-2016: Μέλος της Ελληνικής Κοινότητας του Μητροπολιτικού Τορόντο Καναδά (Inc.).
- 1969-2015: Μέλος της Καναδικής Ένωσης των Ελλήνων από την Αίγυπτο.
- 1969-2015: Μέλος άλλων Συλλόγων και Οργανισμών.
- 1988-1989: Εξελέγη Γενικός Γραμματέας του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων «Παναγία», Δυτικού Τορόντο (Ελληνική Κοινότητα Μητροπολιτικού Τορόντο. Αριθμός μαθητών 550).
- 1992-1994: Εξελέγη πρώτος Αντιπρόεδρος της εταιρείας York

WHO is WHO

- Center P.C.A., Οντάριο Καναδά.
- 1998: Αντιπρόσωπος των ηλικιωμένων με ελληνική καταγωγή του Richmond Hill, Τορόντο, Οντάριο Καναδά.
- 2000-2002: Εξελέγη πρώτος Αντιπρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Δασκάλων του Οντάριο, Καναδά.
- ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ /ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ /ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ:**
- 1967: Θερμική Ιστορία της Γης, σεμινάριο U.W.O., Οντάριο Καναδά.
- 1968: Πυρηνοσύνθεση στα αστέρια, σεμινάριο U.W.O., Οντάριο Καναδά.
- 1969-1986: Είκοσι ποιήματα και άρθρα δημοσιεύθηκαν στην καναδική εφημερίδα Free Press – Greek Canadian Weekly – Ελληνοκαναδικά Χρονικά (εφημερίδες) και περιοδικό «Ηλιος».
- 1974: Διάλεξη για το Εσωτερικό της Γης υπό την αιγίδα της Ελληνικής Επιστημονικής Εταιρείας.
- 1975: Διάλεξη στο Πανεπιστήμιο του Τορόντο υπό την αιγίδα της Ελληνικής Επιστημονικής Εταιρείας. Σύγκριση των εκπαιδευτικών συστημάτων Οντάριο –Ελλάδος.
- 1976: Πληροφορίες για την Ελληνική Κοινότητα Τορόντο υπό την αιγίδα της Μητροπολιτικής Ένωσης Προσανατολισμού Τορόντο.
- 1978: Δημοσίευση βιβλίου ποιημάτων με τίτλο «Δοκίμια Αναμνήσεων». Τέσσερις ποιητικές κριτικές.
- 1978-1986: Δέκα τηλεοπτικές συνεντεύξεις στο Channel 10 Global, Τορόντο Καναδά.
- 1982: Ομάδα εκπροσώπησης – Εκπαίδευση στον Καναδά, υπό την αιγίδα της Επαγγελματικής Ένωσης Ελλήνων Διδασκάλων.
- 1983: Συντονιστής σε ομάδα συζήτησης με θέμα «Υπολογιστές στην Τάξη» υπό την αιγίδα της Ελληνικής Καναδικής Ομοσπονδίας του Οντάριο.
- 1984: Ραδιόφωνο. Παρουσίαση του εκπαιδευτικού συστήματος της Ελληνικής Κοινότητας Μητροπολιτικού Τορόντο, Οντάριο Καναδά.
- 1984: Ραδιόφωνο. Η Εκπαίδευση και η Ελληνική Κοινότητα Μ.Τ.Ι. Οντάριο.
- 1984-1985: Έλαβε μέρος δύο φορές σε ομάδα συζήτησης με θέμα την Εκπαίδευση και τη Γλωσσική Κληρονομιά στο Οντάριο, υπό την αιγίδα της Ελληνικής Καναδικής Ομοσπονδίας του Οντάριο.
- 1985: Σεμινάριο Bloor Collegiate Institute μέσω συζήτησης σε στρογγυλό τραπέζι με θέμα «Οι εκπαιδευτικοί κάνουν τη διαφορά». Υπό την αιγίδα του Συλλόγου Γονέων του Δυτικού Τορόντο.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Μνημόσυνο πεσόντων Αιγυπτιωτών κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος στις **14 Οκτωβρίου** τελέσθηκε στο Άστυ Αιγυπτιωτών Κηφισιάς, ετήσιο μνημόσυνο των πεσόντων Αιγυπτιωτών Ελλήνων κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Η εκδήλωση συνδιοργανώθηκε από τον ΣΑΕ, τους παλαιούς πολεμιστές και το Άστυ Αιγυπτιωτών Κηφισιάς, πρόεδρος του οποίου είναι ο έχων κάθε χρόνο το γενικό πρόσταγμα της ημέρας, κ. **Γεώργιος Οικονομίδης**.

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

«Ένας ξεχασμένος πολιτιστικός θησαυρός»

Ιωάννης Ζήλλης, ιστοριοδίφης, zillis02@otenet.gr

«... εάν θέλωμεν να γνωρίσωμεν την χώραν αυτήν εις την οποίαν φιλοξενοῦμεθα και τον αγαθόν αυτής λαόν, δεν πρέπει να λησμονώμεν ότι εις τούτο θα συντελέση η μελέτη όλων των εκδηλώσεων της λαϊκής ψυχής και της δημώδους Αιγυπτιακής Μούσης, ... επειδή την Αίγυπτον –εν η εγεννήθημεν και εξήσαμεν- θεωρούμεν ως δευτέραν υμών πατρίδα, εθεωρήσαμεν υποχρέωσίν μας να αναλάβωμεν, την περισυλλογήν και μελέτην του Αιγυπτιακού δημώδους άσματος».

N. Γ. Μαυρής

Γύρε στο στήθος να βυζάξης
Και να κοιμηθής γλυκά.
Έχεις μανούλα τη Σαγίντα
Και τον Ιμάμη για μπαμπά
Κι' έχεις και το Σάαντ για μπάρμπα
Που τη λευτεριά ζητά*
Ας κοιμηθή, Θεούλη μου, κι'ο ύπνος ας το πάρη
Και περισσότερα παχουλά θα σφάξω ένα ζευγάρι
Και θα τα φάη και θα μου λέν: Μαμάκα, δος μου κι'άλλω.
Περιστεράκια μου καλά, Δεν τώπα γώ στ'αληθινά,
Μονάχα για να κοιμηθή, τέτοιο τραγούδι ψάλλω!

Khod il bizz ou irdaa
Khod il bizz ou nam
Oumak el Sayida
Ou abouk el Imam
Ou ammak Saadi Pacha
Taleb el istiglal
Yia rab I nam (δισ)
Ouana aguiblou goz haman
Iakoul ou ioul Kaman
Mat khafch yia hamam
Bathak ale Amma inam

* οι στίχοι αυτοί προσετέθησαν ύστερα από το μεγάλο απελευθερωτικό κίνημα του 1919 για την ανεξαρτητοποίηση της Αιγύπτου από τους Άγγλους, όπου αρχηγός του κόμματος Ουάφτ ο «πατέρας του λαού» ήταν ο Σάαντ Ζαγλούλ Πάσα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΜΑΥΡΗΣ (1899-1978)

Ο λόγιος γιατρός Νικόλαος Γ. Μαυρής γεννήθηκε και έζησε στο Ζαγαζίκ μέχρι το 1936. Ήτανε γιος του γιατρού Γεωργίου Ν. Μαυρή από την Κάσο, που για αρκετά χρόνια εξάσκησε την ιατρική στο Ζαγαζίκ, γνωστού από το «Υπόμνημα περί των εν Αιγύπτω Ελληνικών Κοινοτήτων», που γράφτηκε στο Ζαγαζίκ στις 20 Νοεμβρίου 1911, προβλέποντας ότι στο τέλος "...θα μείνη δε η Αίγυπτος με ελαχίστους ή με ουδένα Έλληνα». Ο Ν. Μαυρής ξεκίνησε τα μαθητικά χρόνια στο Κοινοτικό Σχολείο του Ζαγαζίκ και τα συνέχισε στην Αμπέτσιο Σχολή του Κάιρου. Το 1919 γράφτηκε στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών όπου σπούδασε έως το 1923. Επιστρέφοντας στην Αίγυπτο εξάσκησε το επάγγελμα του παθολόγου για δύο χρόνια. Το 1925 ταξίδευσε στο Παρίσι και ειδικεύτηκε στην οφθαλμολογία που χρειαζόταν στην Αίγυπτο περισσότερο από την παθολογία, ενώ παρακολούθησε και μαθήματα φιλολογίας και νομικής στη Σορβόννη και στο Κάιρο. Επιστρέφοντας στο Ζαγαζίκ ίδρυσε το ψυχαγωγικό και μορφωτικό σωματείο «Ελληνική Ένωσις» και την «Ένωσι των Δωδεκανησίων Ζαγαζίκ».

Από μαθητής άρχισε το συγγραφικό του έργο με την έκδοση της εβδομαδιαίας χειρόγραφης επιθεώρησης «Η ΧΑΡΑ ΤΩΝ

ΠΑΙΔΩΝ». Κατά τη διάρκεια της παραμονής του στην Αίγυπτο εκτός από ένα δημοσίευμα για τον «Υπνωτισμό» (1926), παρουσίασε το 1928, με τη συνεργασία του Ευ. Α. Παπαδοπούλου, τον πρώτο και μοναδικό τόμο του έργου «Δωδεκανησιακή Λύρα» (Κασιακή Λύρα ήτοι δημώδης ποίησης και μουσική της νήσου Κάσου) και το αξιωματικό μόνετο αλλά εντελώς ξεχασμένο «Αιγυπτιακά Δημοτικά Τραγούδια» που εκδόθηκε πρώτα στα γαλλικά, αραβικά ως και το αραβικό κείμενο με λατινικούς χαρακτήρες με τίτλο «Contribution a l'etude de La Chanson Populaire Egyptienne» (1932) και

αργότερα στα ελληνικά (1934).

Ενώ το πρώτο του έργο αφορά μια συλλογή και καταγραφή των μουσικών σκοπών και της ποιητικής παράδοσης της Κάσου, δημοτικών τραγουδιών της ιδιαίτερης πατρίδας του, το δεύτερο έργο αφορά την περισυλλογή και μελέτη του Αιγυπτιακού δημοτικού τραγουδιού, «εθεωρήσαμεν υποχρέωσίν μας να αναλάβωμεν, την περισυλλογήν και μελέτην του Αιγυπτιακού δημώδους άσματος».

Τα δημοτικά τραγούδια μιας χώρας θεωρούνται εθνικοί θησαυροί. Σε αυτά περιέχονται τα ήθη, τα έθιμα, οι παραδόσεις και οι προλήψεις ενός λαού που σου δίνουν τη δυνατότητα να γνωρίσεις τη ψυχή του καθώς και όλες τις ψυχικές και κοινωνικές του εκδηλώσεις. Ο Ν. Μαυρής, άριστος αραβολόγος, ήταν σε θέση να αντιληφτεί τα νοήματα των ασμάτων και ως γιατρός κατάφερε να διεισδύσει εκεί που κανένας άλλος ευρωπαίος ή και ακόμα οποιοσδήποτε άλλος θα μπορούσε να τα καταφέρει. Σκοπός του βιβλίου, όπως λέει και ο ίδιος, είναι να γνωρίσει ο αναγνώστης «το δημοτικόν άσμα της Αιγύπτου, το οποίον δεν υστερεί ούτε εις χάριν, ούτε εις παθητικότητα, ούτε εις απλότητα, από άλλα άλλων εθνών δημοτικά άσματα».

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΣΑΕ – 85 ΧΡΟΝΙΑ

Τα 85 χρόνια δράσης και προσφοράς στον αιγυπτιασμό και στην κοινωνία γενικότερα γιόρτασε πρόσφατα ο **Σύνδεσμος Αιγυπτιακών Ελλήνων** και συγκεκριμένα την Κυριακή 25 Νοεμβρίου 2018 στο αμφιθέατρο του **Ευγενίδειου Ιδρύματος**, που ευγενικά γι' αυτό το σκοπό διατέθηκε.

Η πλούσια και πολύπλευρη προσφορά του ΣΑΕ παρουσιάστηκε από τρεις εκλεκτούς ομιλητές: τον ηθοποιό και σκηνοθέτη **Πάνο Κατέρη**, τον καθηγητή φυσικής αγωγής **Δημήτρη Δημητρίου** και τη γραφίστρια **Μαρία Μιχαηλίδου**. Συντονίστρια ήταν η κυρία **Εύα Αλιανάκη** ψυχολόγος (ειδίκευση διαχείριση ανθρώπινου δυναμικού). Ανάμεσα στις ομιλίες προβλήθηκαν βίντεο που μας μετέφεραν οπτικά στην ώρα και τον τόπο όπου εργάζονται ακούραστα οι επιτροπές του ΣΑΕ προγραμματίζοντας

εκδηλώσεις, κάνοντας μαθήματα, βοηθώντας συμπατριώτες που έχουν ανάγκη και κατασκευάζοντας αντικείμενα-χειροτεχνήματα που διατίθενται στο ετήσιο χριστουγεννιάτικο παζάρι που είναι ο κύριος οικονομικός τροφοδότης του ΣΑΕ, μετά τα μέλη του.

Οι δύο πρώτοι ομιλητές ξετύλιξαν με λόγο πυκνό και περιεκτικό την 85χρονη ιστορία του συνδέσμου, απαρίθμησαν και παρουσίασαν τις δραστηριότητες και το κοινωφελές έργο του. Η τρίτη ομιλήτρια κ. Μιχαηλίδου είχε το πιο αισιόδοξο μήνυμα: μίλησε για το μέλλον του ΣΑΕ, για τη σκυτάλη που σιγά-σιγά περνά σε νεότερα χέρια, για τις προσπάθειες και την αναγκαιότητα αυτά τα νεαρά χέρια να γίνουν περισσότερα και η γενιά που αποχωρεί να είναι ήσυχη ότι η πολύπλευρη δράση και η αξιόλογη ιστορία

του ΣΑΕ συνεχίζονται απρόσκοπτα. Εδώ πρέπει να τονίσουμε ότι είναι χρέος όλων μας των Αιγυπτιακών να διατηρήσουμε τις ρίζες μας και οφείλουμε όλοι να φέρουμε τα παιδιά και τα εγγόνια μας στο ΣΑΕ.

Η σεμνή αυτή ωραία γιορτή έκλεισε με την τιμητική βράβευση: α) τριών παλαιότερων προέδρων, των **Α. Παπαδημητρίου, Φ. Κοσσένα, Κ. Τρίμη**, β) των τριών ομιλητών της ημέρας και της παρουσιάστριας του προγράμματος και γ) των δύο μεγαλύτερων σε ηλικία μελών του ΣΑΕ κ.κ. **Μαίρη Οικονομίδη και Γ. Βαρουφάκη**. Ακολούθησε δεξίωση. Ευχόμαστε στο ΣΑΕ και στα μέλη του δύναμη και υγεία για να γιορτάζουμε μαζί πολλά-πολλά ακόμη χρόνια.

Τ. Χ. Πεκλήρη

1 φωτογραφία
1.000 λέξεις!

Από το αρχείο του Γιώργου Κοτζά που μένει στην Αμερική.

Από αριστερά προς τα δεξιά: Ζ. Δρόσος, Ι. Παντελίδης, Β. Γιαλούση, Δ. Σμοκοβίτης, Ι. Χιωτίνης, Η. Καρανασάσης, Α.Τσιγκούνης

Προσφορές

- Η κα Α. Νικολοπούλου προσέφερε 50 ευρώ στη μνήμη γονέων της.
- Η οικογένεια Β. Πεκλήρη προσέφερε 50 ευρώ στη μνήμη γονέων και αδερφού.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Τούλα Χαρίτου-Πεκλήρη (Πρόεδρος-Ταμίας)
τηλ.: 210 8625842 κιν.: 6977 897764

Λιλίκα Νικολοπούλου
(Αντιπρόεδρος -Γεν. Γραμματέας)
τηλ.: 210 6745832 κιν.: 697272319

Τζόνυ Χριστοφίδης (Βοηθός Ταμίας)
κιν.: 6976597978

Σούλα Παπαδοπούλου (Βοηθός Ταμίας)
κιν.: 6973982282

Καίτη Αστρά (Σύμβουλος Καλλιτεχνικών)
τηλ.: 210 6849957 κιν.: 6979 757001

Πένθη Με λύπη μας πληροφορηθήκαμε την απώλεια του αγαπητού καθηγητή μας των θρησκευτικών **Παναγιώτη Πιτσάκου**.

Η Πρόεδρος και το Δ.Σ. του Συλλόγου Αποφοίτων Γυμνασίου Μανσούρας εκφράζουν τα θερμά τους **συλλυπητήρια** στην οικογένειά του.

Ο Σύλλογός μας στη μνήμη του προσφέρει 100€ στην Πρόνοια.

Για συνδρομές και προσφορές στον αριθμό της ΕΘΝΙΚΗΣ
Ε.Τ.Ε. 169/772259-17 IBAN GR460110169000016977225917

ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΜΑΣ: www.mansouraglafka.gr

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΤΟΥΛΑ ΧΑΡΙΤΟΥ-ΠΕΚΛΑΡΗ
panagpek@gmail.com

Η γλαύκα
των αποφοίτων

ΤΑ ΕΝΥΠΟΓΡΑΦΑ ΑΡΘΡΑ ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΤΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΤΟΥΣ.
Η ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΤΗΣ ΓΛΑΥΚΑΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΤΑΙ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ